

Revista

nair^{^x}
BíBMO^rECA

CM. 10

de 1905

PUBLICACIÓ

SEMANAL

Olotina

Suscncrpció, UN A.SY 5 PTAS.

^C
^V

UN TRIMESTRE.

rsO

„

j^u

SaÜj Esteve^ Í¿^X-OLOT.

DELS TREVALLS FIRMATS XE RE5P0NEX EXCbUSÍr'AJSIENTÍ^OS AtÍTORS

üas eleceioná '^^'^^'^. / del diumenge

Han passat unas aítas eleccions municipals, y (a tan pochos días qué'encare T adWósfera estil' caldejada per V ayre respirat en moments de febril entussiasme plena d'apassionaments, de crits de victòria barrejats ab mal contingudas' esclamacions d* odi de despit y fins de venjança.

Per això nosaltres, que no hem militat activament en cap dels dos bahdbs que hkn^lliytat, per que entenem que la missió social què 'ns posem complir necessita la quietut de la reflexió^ 3" no el trangul del xoch de sèiítifiients/ no podem exposar com voldríam y com ho farénV un^ altre día^ nostre criteri què seg^urament marcará nous camins a seguir en be de la^tranquil·tat de nostra vila, tan pertorbada de uri quan'

temps ensá per las equivocacions de uns y las barroeras intemperancias dels altres»

Solsament com á cronistas de las cosas de casa y en concepte de notas per quan estudiem més á íondo la qüestió podém apuntar els fets següents que son els que sobressurten de la elecció del diumenge.

De moment i^esulta escpcional el número de vots que tingué la candidatura anomenada catòlica, que també podia dirse olotina perquè la defensaren elements de tots els partits políticls y de diferenta manera de pensar; las mitradas votacions que obtingué la dita republicana de nom, y d' apellido democrático-canalcjista; y ia diferencia d' aquesta Uuyta ben enconada per cert^ en quan se refereix al ordre públicli, ab las d* eleccions no gayre llunyanas, á pesar de ser tantas las amenaças que semblava que s' acostés el día del judici íinal.

Aquests son els fets clars y nets comprobáis per tothom.

Els comentaris poclis perquè ab una mica d'imparcialitat quedan explicats al acte,

.La majoria aixatadora de la candidatura catòlica fou tan considei^able perquè era molta la gent que defensava els seus sentiments relligiosos, respectats én tots els paissos civilisats del mon^ y aquí eran amenaçats á cada moment; perquè era molta la gent que ^s recordava dels atropells de que havia sigut víctima en nom de la llibertat

y de la república en las elecciones del Sr. Albo; y perquè molts y molts altres sense liaberne patit raaterialment, se donavan verç^on3'a de que aquelles selvatjadas hag;uessin passat á Olot,

Las mateixas causas esplican la derrota del altra part, perquè tenía en contra tota persona que e:stímcs una mica la seva tranquilítat^ aducli ais mateixos republicans dels que no volen que el noni de república y de llibertat sig"uin prostituits per aixecar popularitats falsas y perillosas.

En quan al últim fet ó siga el que no succehís cap barbaritat d^ importancia es més scncill encara de compendrel ting'uent en compte que aquesta veg"ada la autoritat popular estava en mans de persona que té acreditadas condicions pei^ exerciria, mcntres que en altres ocasions memorables *no* ^s coneixia que n' lí hagués d' autoritat. ' . . - '

Y prou del passat^ que serveixi de Uissó als qui se sentin culpables de totas nquestas miserias socials, lo que ^is interessa y deu interessar á tots vencedors y vensuts com A olotins que som, es que la pau regni entre nosaltres d^ aquí encdvant, perquè tots pleg"ats poguém trevallar per casa nostra^ trevallar pera viure no pera destruir-nos.

Els ulls fixos en la prosperitat de nostra estimada vila y ;amunt els cors olotins!

©CBtíe la Ciutat

LA VTLA MORTA.

- Perqué estimo la Ciutat vull parlarlos de sas diversificacions. A vosaltres cal sentirne parlar íorsa de cucstions ctuUulanas. Olot es una vila de niontanya en iots sos aspectes y tot vostre orgull es el de conservar típicas costixms anlig;as. Teniu un pobre tresor arlístich per mostrar als; ulls escorcolladors de las cosas exquisidas. Y si 'n poschiu algiin, l'estotxéu amagantlo y ha de visitarse ab las cerimonias restrictivas d'un santuari. L'única riquesa vostre es el brollármelas fonts y la verdor del paisatge. Las casas, els carrers, las íí^lesias vos tenen tancats en una pétrea cintura Inmovilisadora de vostres actes. Olot nie sembla una antiga població mitjieval; sense murallas es tan inexpu^nable per el foraster com si unas torras de ,e:tierra fossin més enlayradas qu'els raquttíchs campanars dol Tura y Sant Esteve. Vostra única qualitat es aquesta: consevar el caliu d'unas cendras volcánicas, procurant que las ñamas no se esborrin pahorosas, llengoteijantas. Olot la vila morta entre la Natura viva.

Es aquesta la vísió qu* el recort evoca com un espectacle dolorós, Podría escriurer unas páginas ab las emocions somortas que Olot m' ha ofert en tots sos aspectes. JO| escriuria una novela ab els tipos humans que tots coneixerían. Homes y donas viurian una vida que *s la vostra y tot r argument el de la vostra monotonía. Hora per hora descriuria l'esterilitat de vostres días y la sonaniosa inacció *de* vostres nits.

Una guspira passaria pel cel y donaría V ilusió d^ una esperansa. Seria una iniciativa agonitzant entre V indiferen-

eia social destructora de tota voluntat^ escarnidora de tot .
en tu ssa i a Sime-

Y la novela, las páginas rublertas de vostras vida"? me
faríaa odiós ^ molts de vosaltres.

¿Perqué intentarho si mon nom hauria de sentirse estafet
en moUas bocas? ¿Si la meva personalitat sería calumnirtda
en la Uuyta inútil?

y are jo sois vutl parlarv^os de la Ciutat y de sas com-
plicadas sensacions; si^ vull afnla^^arvos amablement y ex-
posar ea cinematográfica successió de crónicas tots els
aspectes de la mentalitat de nostra vida. Quan una ocasió
d'ensenyansa arribí; quan una intensitat se reveli en un
espectacle; quan un poeta, un artista ens digLii els secrets
de l'hiperestessia, llavors provaré de parlarvos sencillament
de tot lo que sigai cultura^ renovació, iclcalítat.

LEAKDRE MONTAGL'T.

Barcelona, Novembre 1905.

V art á ©lot en el sigle XIX

IV.

L' art plantat en lo graner de ca 'n Trinxería, que floria
y comensava á brotar ab molta ufana, ab la carlinada restà,
dispersat y condemnat al ostracisme. En Vayreda, U capi-
toslit de la colonia artística, hagué de fugir, li foriificaren
la seva casa payral pera molestarlo, li destruliiren innum-
brables objectes, y com era molt m^s avansat çn ideas y^
proecdiraants qu* els seus compatricis, perxó era tingut per
endarrerit y reaccionari, (1) Jo *1 vaig trobar á Campro:Irón.

;i) Dev í* ni dels partits tiuo's titulan avansats y no !io soa
els que vogin un pocli més que'Is altres, y sedueixin un ideal

al Vernet, á Perpinyà^ A AmeUe, A Cette, á Ccrrct Iiont vafg preparaiiii diferents quadros casi tots d'arquitectura^ carrers y ediícis aníjciís.

' Ais Banys d' Arles pñss;h'em tot un híbern, jo fent re-
tratos y estudis j ell pinUmt quadros. Allá conc,çue!'oni á
en Büsch de la Trirxería, contraguent ab ell fonda amistat;
era un hnme ^impíUich, de grjin cultura, entenia en Relias
arts y pintava ^1 paisatge forsa be. En dita época encara
en]^o&ch no havia escrit m:)y y nosaltres tímpocli, jo havia
escrit algún article en Oíistellá d^ e?tar per casa y res tnés.

La nostra estada ais Banys fou profitosa, alió era com
una especie d^ academia. Entre 'Is diferents aríí^tas fi'an-
cesos que s' hi trohavan en aquell moment, n' hi havia dos
cap de brot, un de París y flltrc de Lió, En las potitas
excursions cap á Ailcs, Ceret y Palakhi, pintarem molts
qLiad3'cs y aquarelas de las voras del Tech. En Vayreda
tan aviat pintava un prat, ó unas voras de riu plenas de
poesia, tan aviat un quadro fenísitech, d' aspecto esferehidor,
com la cascata d' Annibal, mola gegantina, fantástica, cor-
prenedora, pero que eixía del seu pinsell poetisada ab tots
els encants selvatges mc^s seductors.

A las nits nos reuníam la colla d'íirlistas, ab en Llauder
(aquell senyor que dirigí tans anys *El Correo Calaidn*) y

enlayrat ò pass;^ble segons las córcunsfancias. passJín per reai;-
cionaris. Nosallres eram carlíns a vans de la guerra, poríjué'ns
semblava que cap més solució podia en apariencia salvar
la E^parjja, Donchs passavam per reaccionaris, Duraut la cur-
ÜTiada ja'ns caygué la vena dols ulls y mjrárem cap un* al(ra
banda. Passavain per reaccionaris, per lliberals y masons. Ka
uns vinticinch anys que'ns enamoraroiri del ideal de lapatria^
de !a autonomia, de Ine llibertats que uo lia fruint cap més poble
del moíi com Catalunya, y també passem per reaccionaris y se
'ns persegueix ab sanya com als màrtirs. La persecució deu ser
nn signe de que q nostre Ideal pot realisar una civilisaciú ex^
Dléndída,

alguns altres poUcichs, en el café Picoli, y després al gran saló roniii^ del Hotel Pereyre á saborcjír desde un racó, qwe formava una especie de Chor^ els admirables concerts que donava en Pep de Figueras ab sa colba cckbre^ als ricatxos del Nort, aquells que compravan quadres y aquarelas, y í^ mi majorment me íeyan viure. D' una fotografia de tarjeta bon illuminada al oli, me 'n donavan 75 franchs, á voltas d'un petit estudi encertat, quedis agradés, me'n donavim dos ó tres cents franchs. Jo 'm vaig vendre 'l meu rcírnto íet devant del mirall, ab un parell d" horas, y me'n donaren deu vegadas més de lo que valia.

En mitj d'aquella turba també's trobavan tipos ridícols d' una ridiculesa colossaK La novela que vaig publicar en *La RcHúixeusa*^ titolada *un reíraío esboj-rat*, Cíi,nníi escena exactíssima, d' im fet que ^m passà ú Amolie^ y que descriu las ensopegadas ó enrabiadas que 's reben pintant *retratos* per burgesos, tan sí son de Fransa com de qualsevol part det mon. Quan no s' es un pintor célebre, que l retratat tremoli devant d'ell j no gosi dir paraula,^val més no ferne de *reinitas*^ es preferible fangar. Un francés no se quin, deya quo no hi havia cap pahís al mon, hont hi hagués menos us de rahó que á Fransa, pero també deya, csve^ ritat qu^ en cap més pahís es més pura, la poca que 's troba entre nosaltres. Això vaig tenir ben be ocasió d^ obscrvarho, pero també ^m sembla haberho observat á Espanya.

Al üliim determinarem establirnos provisionalment á Cette, pahís de grnns estanys, inmensas planurias, ben aproposit pel género d' en Vayreda, Recordo que mitj hora avans d^ arribarhi, l' Heraiilt anava tan gros, que tocava las travesas del Carril, y que devant d' Agde se n^ emportà un pont ai cap de mitj hora d^ baverhi passat lo nostre tren. La tempesta horrorosa que ja feya un ó dos días se desenrotllava en el golf de Lió espantava^ y arribarem íl Cette mitj

morts d'èsgla^^. May més he presenciat r^s tan horrible com
ims llevants en aquella terra- ^

' Bon KÍch costal feraos conèixer; p'¿rd p'mlír \xn retrato
d' una neua de vuyt aiiyí, ñlla de la patrona de la casa^
vaig sufrir lo que no pot Ima^marse. Ea el col^gi no vo-
lítn que fes una hora de íesta, sos pares comprenían la
ocísio d' adquirir un bon *retrato*, y al liltim treballanhi
Is días de festa y á ratos s&nsc festa, logrí exposarlo. Al
Cap d' uns quatis días el nostre taller fou invadit per una
turba d'aficionats y d'artistas y ja no'm mancà més feyna.

En Vayreda que no necessitava exposar retratos ni trac-^
tractar ab burgesos, pintava quadros espaíarrants. Aquells
estanys de Tous, las Salinas de Cctte á Agde, que forman
tiaa serie de Uachs borejats de pins, la grandiosa platja que
%" extent vora la estació del ferrocarril, las postas 6c Sol
ininiUables, tots aquells aygua inoUs voltats de balea, rin-
guertín durant una temporada l' intérprete més fidel y més
senlimentaL

(Continuará)

£16 Oavvets fets

Donada la natural indignació que provoca de moment tot
acte que com á ñll del cngrcini^int de la lluyta, de la
exaltació, ó be del despit y de la impotencia, va més enllá
de lo que deuria, en conversas y reunions s' han fet res-
ponsables deis darrers fets á principis d' iuduptable bon-
dat intrínseca; al senyalar als instigadors dels inconcients,
qíí' els han portat á terme, s' hi ha cavolcallat com á
culpables, determinadas y diferents maneres de sentir, que
per dcsmans que cometin els que indignamcnt se diuen

sos defensors no arribarYin may A enllotar V immaculada pureza cl' aquells ideals: s* ens vol presentar recíprocament al misticisme y al conjunt de reevindicacions socials com un monstre esfereïdor per totas sas caras y no 's pert ocasió de bescantar tais doctrinas ralentse de sofismas y errats arguments.

No 's pot analisar en detall la tasca de las eleccions darreras; serían, els íets nusos, revulsius inútils per els que tal volta están prou joyosos de la seva obra, ja sia per las bullang;as promugudas ó be per cl triomí assolit; uns y altres no están ^encare en condicions, per reflexionar serenament devant dels aconteixements; lo únici que 's pot intentar tníronc de *lo que encara crtnia*, es senyalar els equivocats i^unts de vista en que s' es^uarclaa aquestas qüestions^ es desfer la falsa creencia de que sia possible ofe^iar en sa totalitat el lliure expandiment de las ideas, de que es absurdo y eontiaproduent oposar represas ;i la riuada de vida nova encare que sas ayguas estiguin térvolas per mesquins mancíts 3^ recents xáfechs, donchs tot obstacle que s' hi interpo:^i no farà més que aumentar la pressió y ibrsa per l' hora en que esclati; que es inuútil volo'uer anorrear als que intenten proceder contra lo arcaich y primitiu, contra maneras de fer que ja nēi encarnan en nosaltres y que un excés de zel per una causa determinada acostuma á afavorir la contraria^

OGAY (JAUME GASSIOT)

R E M I T I T

Sr. Director de la REVISTA OLOTIXA.

Mxxy Sr. mío y de mi distinguida consideración; el/^mm de *Gerona* correspondiente al día 14 del corriente, bajo el

epígrafe *Desde Olot* publica un remitido en el que su autor se ocupa de lo ocurrido en esta villa durante las próximas pa&adas elecciones municipales-

Y como quiera que erróneamente unos 3* de mala ic otros, me atribuyen la paternidad del aludido remitido, con la sinceridad que me es propia, cúmpleme hacer constar de una manera categórica y terminante

1.* Qtic no soy autor del reniítido de referencia, ni directa ni indirectamente he contiibuido ni inspirado su redacción,

2,° Que tampoco soy corresponsal del ci[ado *Diario* y si bien ci? cierto que publiqué en el mismo al^i^uno^ remitidos en los que di noticia de asuntos concernientes á este Juzgado de 1.^ instancia cuya responsabilidad asumo, desde Diciembre tiltimo no he dirigido comunicado ni suelto alguno al repetido *Diario*.

3.* Que en lo sucesivo si alguna vez se me ocurre hacerlo, lo publicaré bajo la responsabilidad de mí lirna. -

Como consecuencia de las anteriores manifestaciones, cuya veracidad nín;>tma persona de buena fé que me conozca pondrá en duda, declino y rechazo toda la responsabilidad mora! 6 legal en que según alA'unos puede haber incurrido el autor del consabido remilido, asi como el mérito que otros le atribuyan.

Anticipándole las ¿gracias Sr. Director por la inserción en la IÍE\ "ISTA de su digna dirección de estas sencillas manifestaciones se le ofrece este su affmo. s, s.

Ramón Torras

Olot 15 de Noviembre de" 1905.

-Y¿

i."n? .-

..-: :: •^y :„y ^., --

INFORMACIÓ LOCAL

Programa de las pijssas que executarà la muàica del batalló cassadors Alba de Tormes, avuy en el Passeig del Firal desde dos quarts de dof^e del matí á la una de la tarde.

1." *De Frente*, V^s doble; R. Coma.—2/ *Fiesta Alegre*, Massurka; Arnau.—3/^ *Marcha jas Antorchas*, Meyerbeher,^ 4/ *La Gallega*, Sardana; F. Satué.—5.'^ *Grafo Recuerdo*, T, Valses; R, T.—6/ *Ernestina*^ Polka; Grau,

El diumenge á niitia tarde ab motiu de las eleccions, en la mesa del districte L"" colocada en el "Círculo Olotense,, se va promoure un tumulto degut á que un individuo s' acostà á l' urna y ab un cop la trenca, inuulísant ab aquest procedienc V acie per ítquell dia. També per una causa semblant en els salons del Jutjat dont hi havia una mesa del districte 3.*^" va haberhi corredissas: no obstant en aquest punt, djgur al exquisit tacte del president de la mateiva doa Joscpli Casademont, no s' arrivá al rompíment.

Eljdilluns se repetí en el districte L^" la votació. A cosa de las deu del dematíj va tenir que suspendrerse l' acte per haberse^ al i^ual que'l dia anterior, promogut esvalots per uns quans amicha dt^l desordre. Prompte 's torna ú. reanuda seguint tranquilament iins al Imah

En las eleccions del diumenge passat triomfaren els senyors don Riimón Tonas^ ab 176 vots; don Joseph Sacrcst^ ab 324 vots; don Joseph Soler Colomer, ab ^23 vots; don Bonaventura Subirás, ab 134 vots; y don Ramón Deu, ab

= 2m.

303 vots, elements de la candidatura anomenada católica, Y don Pío Orri, 176 vots; don Jaume Soler Bertrán, ab 176 vots; y don Geryasi Paa, ab 99 vots; dements de la candidatura que ab el títul de republicana feya oposició á la primera.

• Avuy á las nou del vespi"e tindri-i llocli en l' Institut OloU^ una yetllada líterari-musical.

En la mateixa entitat social" dinlrd pochs días se donará Ja primera conferencia pública sobre cuestíons socials , de iiii s;rie q;ae. ha. organisat la secció de Ciencias y Lie-tres.

SECCJO REL·LIGIOSA

• "Sants de la Setmana

Avuy tliumeiige iY lie Novembre 1906 —Sla, Isabel i*eyua J'Hun^T[a y St. Ponciá p, y mr, "":

DiUuns 20—SI. Félix de Yalois c^ .. "- . -^ j — .^ =J

Dimai's 21.—La Presentació de Ntra. Sra., Sis. Rufo y Esleve mrs, Diniecs 2^ —'Sla, Cecilia vg. y mr. ' " ' . . . "

Dijous 23.—SL. Climent papa y Sta. Felicitas nirc. " " "

Divendres 24—St. Joan de la Creu Ir. y Sía. Flora vg, y mr/"

Disaaptu 25.—Sla. Catarina vg. y mr. y St. García abat, ,,

'..,":. J . ,... . , Quaranta Horas ^ .- ' - •- •-

Avny crincloucn en i^ iglesia del Inmaciilnt Cor de Maria, sU gueiU i' e^ípcsíció ilo fS D. M, ile 2 y muja á (5 y mi[ja de la Larde, i:íemápassan á la ilel llospiál y la exposició >orá do 4 y mitja á <i, ,

Moviment de la població

Defuncions,—\2 Nov^embro, Esteve Pagos Jimcá, Sant Mi- :1^ viudo 66 an^s, :- " ; •' .. . :... . . ^

Attbats^ fioys, O, noyas, O—N'íJixciinti^, woys, :\ noyañ, 2.'

lij .\ l'íiLiüilvViili,— Uirí
í.